

f.eks. forsikringsudbetalinger, bortset fra ydelser modtaget i henhold til arbejdsskadesikringsloven, jf. pkt. 2.3. nedenfor.

En afsluttet sag om godtgørelse for varigt mén eller erstatning for erhvervsevnetab kan *genoptages* på begæring af den skadelidte, hvis der indtræder uforudsete ændringer i skadelidtes helbredstilstand, således at méngraden eller erhvervsevnetabsprocenten må antages at være væsentligt højere end først antaget (§ 11).

2.2. Offererstatningsloven

Efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven) yder staten erstatning og godtgørelse for bl.a. personskade, der forvoldes ved en overtrædelse af straffeloven. Udbetalinger efter loven administreres af Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser (Erstatningsnævnet).

Ofret for en forbrydelse har ret til erstatning fra skadevolderen (gerningsmanden) efter almindelige regler, men i praksis kan gerningsmændene ofte ikke betale, og ansvarsforsikringer dækker ikke i disse tilfælde. Ofrets erstatningskrav mod gerningsmanden er derfor meget ofte uden reel værdi for ofret. Offererstatningsloven sikrer på den baggrund, at ofre for forbrydelser, der ikke får dækket deres tab fra anden side, i stedet kan få erstatning fra staten.

Når staten udbetaler erstatning til ofret, indtræder staten efter lovens § 17 i ofrets krav mod gerningsmanden.

Udmåling af erstatning og godtgørelse efter offererstatningsloven sker efter de almindelige regler i erstatningsansvarsloven, men med den begrænsning, at sociale ydelser mv., løn under sygdom, pensionsydelser, private forsikringer eller andre økonomiske ydelser, som tilfalder skadelidte i anledning af skaden, fradrages i erstatningen (lovens § 7).

2.3. Arbejdsskadesikringsloven

Efter lov om sikring mod følger af arbejdsskader (arbejdsskadesikringsloven) hæfter arbejdsgiveren på objektivt grundlag for ansattes arbejdsskader. Ved arbejdsskader forstås

- ulykkestilfælde, der skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår,
- skadelige påvirkninger af højst 5 dages varighed, der skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår,
- pludselige løfteskader, jf. nærmere lovens § 9 a, og
- erhvervssygdomme, jf. nærmere lovens § 10 a.

Loven beskytter enhver, der – lønnet eller ulønnet – antages af en arbejdsgiver til varigt, midlertidigt eller

forbigående arbejde her i landet, og gælder for alt arbejde, der foretages for arbejdsgiveren.

Arbejdsgiveren har efter loven pligt til at sikre sine medarbejdere mod arbejdsskader. Denne pligt opfyldes som udgangspunkt ved forsikringstegning og tilslutning til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Ved arbejdsskader har den ansatte krav på følgende erstatnings- og godtgørelsesydelser:

- 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler mm.,
- 2) erstatning for tab af erhvervsevne og
- 3) godtgørelse for varigt mén.

Ved dødsfald har den ansattes samlevende ægtefælle eller samlever under visse forudsætninger krav på følgende ydelser:

- 1) overgangsbeløb ved dødsfald og
- 2) erstatning for tab af forsørger.

Også efterladte børn, som den ansatte havde forsørgerpligt overfor, har krav på en forsørgertabserstatning.

Erstatningsposterne efter arbejdsskadesikringsloven afviger således på en række punkter fra, hvad der kan kræves dækket efter erstatningsansvarsloven. Bl.a. kan der ikke efter arbejdsskadesikringsloven kræves erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller godtgørelse for svie og smerte. I mange tilfælde vil der endvidere være forskel på erstatnings- og godtgørelsesbeløbenes størrelse efter de to regelsæt. I modsætning til, hvad der gælder efter erstatningsansvarsloven, tilkendes erstatning for erhvervsevnetab som en løbende ydelse, medmindre ydelsen kapitaliseres efter særlige regler herom.

De almindelige erstatningsretlige regler gælder ved siden af arbejdsskadesikringsloven, og hvis arbejdsgiveren er erstatningsansvarlig for skaden efter dansk rets almindelige culperegler, kan den skadelidte således rejse et erstatningskrav mod arbejdsgiveren på dette grundlag og kræve en erstatning, som er udmålt efter erstatningsansvarslovens regler. Efter arbejdsskadesikringslovens § 59 nedsættes skadelidtes eller dennes efterladtes krav mod den erstatningsansvarlige dog i det omfang, der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter arbejdsskadesikringsloven. Et krav om erstatning efter erstatningsansvarsloven er således subsidiært i den forstand, at det kun kan rejses i det omfang, kravet ikke dækkes efter arbejdsskadesikringsloven (»differencekrav«).

3. Baggrunden for lovforslaget

Med erstatningsansvarsloven, der trådte i kraft den 1. oktober 1984, blev der gennemført en samlet lovre-